

Motion till riksdagen 2011/12:U323

av **Jabar Amin m.fl. (MP)**

Irakiska Kurdistan

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att aktivt och mer än någonsin stödja den federativa statusen i irakiska Kurdistan.

Motivering

Under i stort sett hela 1900-talet utsattes det kurdiska folket i irakiska Kurdistan för förtryck och grymheter av de olika regimer som förlöpte i Irak. Tusentals kurdiska byar brändes ner, hundratusentals civila kurder mördades, och åter hundratusentals deporterades till mellersta och södra Irak, tiotusentals dödades med kemiska stridsmedel och kurdernas legitima demokratiska rättigheter möttes regelmässigt med våld och repression.

Först efter Saddam Husseins fall kunde kurderna behandlas jämbördigt. År 2005 anordnades det första och dittills den enda demokratiska folkomröstningen för att anta en ny och demokratisk konstitution. Då fick hela Iraks befolkning med dess olika majoriteter och minoriteter ta ställning till vilket Irak de vill ha framöver: ett centralistiskt eller ett federalt och pluralistiskt. Då valdes det senare med en förkrossande majoritet.

Därmed tillerkändes irakiska Kurdistan en federativ status, det vill säga att befolkningen i irakiska Kurdistan fick bestämma över så mycket som möjligt som kunde beslutas om, bortsett från utrikespolitik, penningpolitik, försvaret av landet, och några andra rikstäckande ansvarsområden. Just detta erkännande för de olika regionernas rättigheter att kunna bilda en federativ status om befolkningen där så vill banade vägen för att de olika folkgrupperna och grupperna började ta till dialog, istället för våld som förr, för att lösa uppkomna meningsskiljaktigheter.

Observera att vid tidpunkten för folkomröstningen 2005 var inga av de politiska grupperingarna i Irak, bortsett från kurderna som redan hade ett organi-

Fel! Okänt namn på

serat samarbete sinsemellan och hade både kraft och vapen, så starka. De olika fraktionerna i Irak hade då inte hunnit slå rot och skapa en maktposition. Nu är situationen annorlunda: ett statsbyggande har pågått i flera år och en del grupperingar håller på att bli starka i sina regioner. Och som på beställning hör vi nu då och då från den ena gruppen eller företrädaren efter den andra att de inte accepterar den kurdiska federativa ordningen. Dessa krafter vill som förr styra allt från centrum. Om dessa grupperingar fortsätter med detta och om de försöker göra handling av sin retorik så kan det sluta illa för alla parter i Irak.

Just därför är det ytterst viktigt att omvärlden både agerar och reagerar – agerar genom att fortsatt visa sitt stöd för det irakiska folkets val, reagerar genom att visa att man inte accepterar att olika grupperingar ändrar princip och retorik efter vilken maktposition de har för tillfället. Befolkningen i hela Irak har ju genom en folkomröstning antagit en konstitution som garanterar bland annat att befolkningen i irakiska Kurdistan får välja en federativ status. Detta har därefter noterats och stöds av många aktörer på det internationella planet.

Vi anser att det är mycket viktigt att Sverige både i sina relationer direkt med Irak och de irakiska företrädarna och i de internationella arenorna såsom EU och FN, agerar aktivt och mer än någonsin för att stöda Kurdistans folks rätt, och andra regioners rätt i Irak, till en federativ styrelseform, en styrelseform som de irakiska medborgarna själva har antagit genom fria och demokratiska val.

Stockholm den 4 oktober 2011

Jabar Amin (MP)

Bodil Ceballos (MP)

Valter Mutt (MP)

Annika Lillemets (MP)